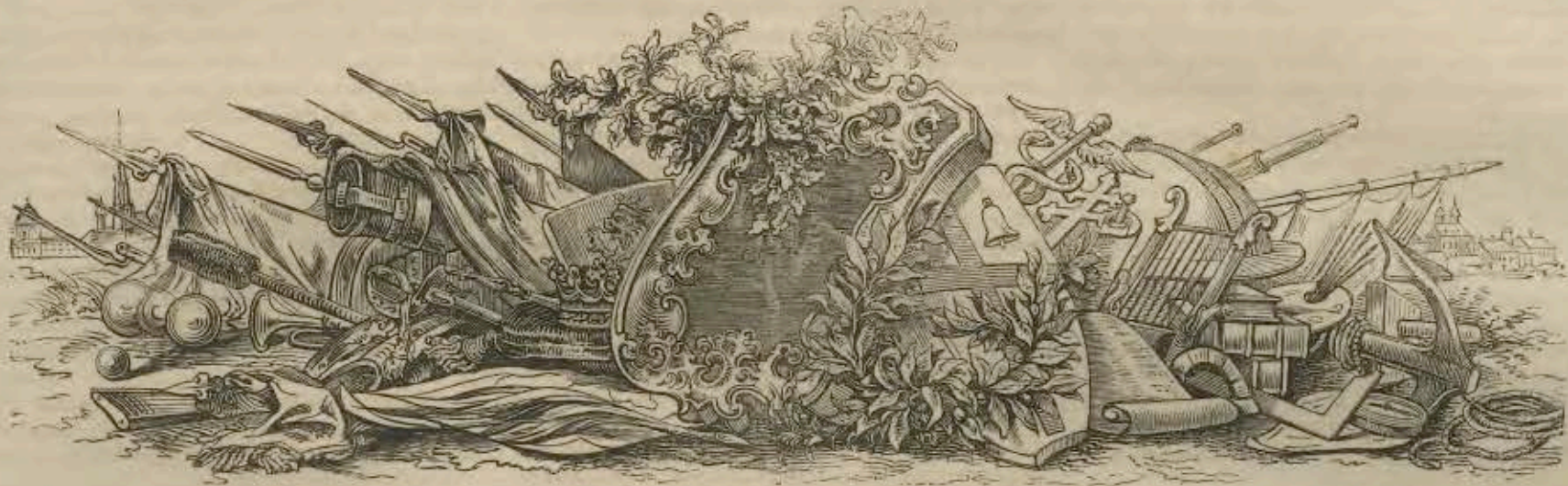

Հրագիր Եւրասիական

Թիի 42

18 (6) ՀՈԿՑԵՍԻՆԻ

1856

ԲՈՒԼՆԵՐԱՅԻՆՆԵՐ

ԲՈՒՍԻՆԵ. Գրաստանը... ԳՆԱԳՆԵ. Գրաստանը... ԳՆԱԳՆԵ. Գրաստանը...

ԱՆՍԵՐԻԱ

ԱՆՍԵՐԻԱ. 18 ՀՈԿՑԵՍԻՆԻ. Այս օրը... Եւրասիական... Եւրասիական...

ԳԵՆ ընտիր ձեւեր... Եւրասիական... Եւրասիական... Եւրասիական...

Եւրասիական... Եւրասիական... Եւրասիական... Եւրասիական...

ԱՆԳԴՈՒՄ

ԱՆԳԴՈՒՄ. 8 Հոկտեմբերի... Եւրասիական... Եւրասիական...

աւարելութեամբ կը խօսուէր, եւ ինչ քննարկէր
նկարներ կառարկելով իւր համար հիմնական խո-
սուած կամ գտնուած խառն լեզուներէն շատ
աւարելի էր: Եւոր վրայ իմաստուն փոխառիւն
Փր. Զէյնէկ տասնէ կ'ըսէ՝: «Երբ հիմնական
լեզուներէն իւր մէկը որ քործարարներուն չէր կր-
նար ամենեւին ստիպուի մարդուն խօսած լեզուին
պիտի հետ: Բնականաբար կամ գաղափարն ունե-
նայ: Իսկ ամենայն պնդելով ինչպէս որ չենք կր-
նար ըմբռնել ինչ քննարկէր յաւանական հոգի-
նէրը կամ հրէշտակներն երկնքին մեծատարած
ընդարձակութեան մէջ իրենց խորհուրդները
լուրջ ինքնեզուրկ փոքր ունեւորակէր իրարու
հարցնեն ու կը հարցնեն: . . . Բայց թէ որ աս
անհասանելի բարձրութիւնէն գարձեալ մեղի ու
ստիպ մարդուն ինչպէս որ ասիկա իրար էր՝ վար
իմաց կ'ուզէր, ու միայն կը զննէր այն ամենէն
հին մարդկային գրաւոր յիշատակարարներն (Դենիւր
գրքին) պարզ ու անպարզ պատմութեանն որ կը
հասկնային թէ ինչպէս Աստուած մարդկան յե-
ղաւ: Կամ խօսել ստիպուող: . . . կը տեսնենք՝ որ
այն պատմութիւնը մարդկային բնական զգացմանց
ամենեւին հակառակ չէ: . . . Այս պատմութիւնը
խորշէ մտքը ու իմացալուծութեամբ մտածելով՝ կը
հասկնանք որ անով կը ցուցուի ու կը բացա-
ւորուի թէ Աստուծոյ անմիջական մարդուն շնոր-
հաւով՝ հարգութեամբ ու աւանդութեամբ խօսքով՝ Եղի
մարդն իրար: Իսկ ընդմիջեալ վրայ ինչպէս որ
թափաւոր մանուկներ թէ յառաջիկայ ամեն եր-
կրար որ արարածոց վրայ իւր Աստուծոյ փոխա-
նորդը դրուէր: Ինչպէս որ իրար աս պատմութեան
ի սկզբուն անկ իր ստեղծման ատեն իրեն համար
ասհմանութեամբ էր: Արարչութեան մարդ ըստ պատ-
կերի մերում՝ եւ ըստ նմանութեան, եւ ինչպէս
չէ: . . . ամենայն երկրի:»

Պիտի շարունակել:
✚

ԳՆԱԽԱՆԵՎՈՒԹԵԱՆ

Գիշեր անտառ:

Լուսինն մը խոր:

Բնութիւնը բոլոր:

Խեղճն ու բախտաւոր:

Կը հանդէսին կոր:

Կառարիկ հայր մը, մայր մը անմիջական

Անպիտի ծովն մը ընտելութիւն ալեւոյ:

Հրեղէն ծովն բոլորէն ալեւոյ

Հազիւ թէ յաղթած ու կեղծ երան:

Հանգչելու ատեն կայինք մը քով

Ապագայ յուսով քաղցր երազով

Բախտն իր ստերն ահա

Կարէն կը բանայ:

Ան ժամն հիւսիսին

Ժամանակն որդին

Գիշերուն միմին

Դաներն անգունդին

Կարելով յանկարծ փազէն անձարձակ:

Կարելի ըլլար մէկ շունչն մը տակ

Կ'ուզէր գտնուի երկրի զլարել մէկ ծակ:

Իմացին ծոցն երբեք մէկ զաղան

Զծնաւ նրժան զաւկին Էդլան:

Եւ յաւաք անդաւ, գործաւ բոլորներ:

Կենեկն ու կոճիկն իմութիւն ու ծառեր:

Արարին աղիւսէն:

Ինքն ալ կուսէն:

Հաղորդ գետնին:

Անդերն երկնքին

Կար կը քարնին

Ու կը իմաւորն:

Եկը փոշիւն, անդէղէն անկը,

Ան սեւ գումարտակ, կը լին խաղաղիկ:

Կաղանն անգաղար կը դուռն պուտայ:

Եւ խաղէր կ'արտայ, ոգը կը թնդայ:

Կաղանն որ տակ՝ ոգը կը ճէ:

Ընդին, շառաշին, ըլլաւ բան չէ:

Գաղանն ահագին

Կրկն մեղիւն

Բոց տուաւ կուրծքին:

Կարձնէ ընդարձակէ,

Կոկորդը լայնեց

Փոխառիւն: Լեզուի եւ բանի:

Դաներն: Լ. 26:

Ու Դիգով մը մեծ

Փշել մը փշեց

Ար յաղթ բարձրութիւն տունը պաշտներ

Սկսան հեծել ու փախալ աւեր:

Եանկարծ լուսեցաւ ստիպի մէկ ձայն:

Տուն մը որ կեցած դիմացաւ երկայն:

Աւերակէս ընկած յաղթելու հոգէ:

Ո՛ր, ան ինչ ճայթիւն, ինչ ճարձատիւն է:

Երկիր թռնեց կու տայ, անկերն արձագանդ:

Մարդիկ դոյ կ'ըլլան, կը ստիպն անբան:

Գիտէին տակ տան

Չարաշունչ գաղան

Կոնակն իր ստար

Մեկու շնչաւոր:

Զարհուրած մարդիկ,

Հայր, մայր ու որդի

Գիտէին արագ

Տեսնել զաւերակ:

Ո՛ր խեղճ տեսարան: Եւ անկէ որդին,

Չգտաւ տունն հոր: Կար տուն մը մեկգին

Աւերակ դարձած, փայտաղբյուր մ'եղած:

Ո՛ր ըսաւ զարձաւ, կանկեղ հոր գիմաց:

Բանեւով ձեռքերն հորն աչքին առին:

Դարձիւ, հայր, գարձիւ, մի նայիր ասդին,

Լուր: Եւ մայր մայրն ինկաւ գետին:

Այն ինչ, կանկեղ հայրն: Եւ բախտ գտնուի,

Բախտ արիւնիկակ:

Կրտսեղն հիմակ:

Գիշեր անտառ,

Երեւելու գիշեր:

Են ինչ եւ բոլոր:

Չանսնեւ արեւ:

Այ տակէ կուս:

Չգտնաւ նորէն:

Տուն իմ նորակէն

Երբեք է անշէն:

Զիս ժողովուրդ մօտ

Ո՛ր, արուեստ: Եւ:

Եւ մտնիմ կ'ըլլան, արարող տեղ կ'աղբիմ:

Կարելի որ կրնմ: Եւ անտայ բախտն իմ:

Խախտ գտնն եւ ցաւերս, Եւ իմ շառաւորիւն:

Ան ըսաւ, մեկէն աչքերն լեցաւ եղան:

Որդին ալ խառնեց իր ջրով կ'աղբիւն:

Այսպէս գիշեր մը գիշեր անտառ,

Ապագայ արատաւայ գաղան հեղեղներ:

Մեկով ու սգով պատեց ժամպատ:

Մայր մը տառապեալ, հայր մը յաւաք հաս:

ԳՆԱԽԱՆԵՎՈՒԹԵԱՆ

Փոշիւն Եւ Դիգով մը մեծ
Փշել մը փշեց
Ար յաղթ բարձրութիւն տունը պաշտներ
Սկսան հեծել ու փախալ աւեր:
Եանկարծ լուսեցաւ ստիպի մէկ ձայն:
Տուն մը որ կեցած դիմացաւ երկայն:
Աւերակէս ընկած յաղթելու հոգէ:
Ո՛ր, ան ինչ ճայթիւն, ինչ ճարձատիւն է:
Երկիր թռնեց կու տայ, անկերն արձագանդ:
Մարդիկ դոյ կ'ըլլան, կը ստիպն անբան:
Գիտէին տակ տան
Չարաշունչ գաղան
Կոնակն իր ստար
Մեկու շնչաւոր:
Զարհուրած մարդիկ,
Հայր, մայր ու որդի
Գիտէին արագ
Տեսնել զաւերակ:
Ո՛ր խեղճ տեսարան: Եւ անկէ որդին,
Չգտաւ տունն հոր: Կար տուն մը մեկգին
Աւերակ դարձած, փայտաղբյուր մ'եղած:
Ո՛ր ըսաւ զարձաւ, կանկեղ հոր գիմաց:
Բանեւով ձեռքերն հորն աչքին առին:
Դարձիւ, հայր, գարձիւ, մի նայիր ասդին,
Լուր: Եւ մայր մայրն ինկաւ գետին:
Այն ինչ, կանկեղ հայրն: Եւ բախտ գտնուի,
Բախտ արիւնիկակ:
Կրտսեղն հիմակ:
Գիշեր անտառ,
Երեւելու գիշեր:
Են ինչ եւ բոլոր:
Չանսնեւ արեւ:
Այ տակէ կուս:
Չգտնաւ նորէն:
Տուն իմ նորակէն
Երբեք է անշէն:
Զիս ժողովուրդ մօտ
Ո՛ր, արուեստ: Եւ:
Եւ մտնիմ կ'ըլլան, արարող տեղ կ'աղբիմ:
Կարելի որ կրնմ: Եւ անտայ բախտն իմ:
Խախտ գտնն եւ ցաւերս, Եւ իմ շառաւորիւն:
Ան ըսաւ, մեկէն աչքերն լեցաւ եղան:
Որդին ալ խառնեց իր ջրով կ'աղբիւն:
Այսպէս գիշեր մը գիշեր անտառ,
Ապագայ արատաւայ գաղան հեղեղներ:
Մեկով ու սգով պատեց ժամպատ:
Մայր մը տառապեալ, հայր մը յաւաք հաս:

Փոշիւն Եւ Դիգով մը մեծ
Փշել մը փշեց
Ար յաղթ բարձրութիւն տունը պաշտներ
Սկսան հեծել ու փախալ աւեր:
Եանկարծ լուսեցաւ ստիպի մէկ ձայն:
Տուն մը որ կեցած դիմացաւ երկայն:
Աւերակէս ընկած յաղթելու հոգէ:
Ո՛ր, ան ինչ ճայթիւն, ինչ ճարձատիւն է:
Երկիր թռնեց կու տայ, անկերն արձագանդ:
Մարդիկ դոյ կ'ըլլան, կը ստիպն անբան:
Գիտէին տակ տան
Չարաշունչ գաղան
Կոնակն իր ստար
Մեկու շնչաւոր:
Զարհուրած մարդիկ,
Հայր, մայր ու որդի
Գիտէին արագ
Տեսնել զաւերակ:
Ո՛ր խեղճ տեսարան: Եւ անկէ որդին,
Չգտաւ տունն հոր: Կար տուն մը մեկգին
Աւերակ դարձած, փայտաղբյուր մ'եղած:
Ո՛ր ըսաւ զարձաւ, կանկեղ հոր գիմաց:
Բանեւով ձեռքերն հորն աչքին առին:
Դարձիւ, հայր, գարձիւ, մի նայիր ասդին,
Լուր: Եւ մայր մայրն ինկաւ գետին:
Այն ինչ, կանկեղ հայրն: Եւ բախտ գտնուի,
Բախտ արիւնիկակ:
Կրտսեղն հիմակ:
Գիշեր անտառ,
Երեւելու գիշեր:
Են ինչ եւ բոլոր:
Չանսնեւ արեւ:
Այ տակէ կուս:
Չգտնաւ նորէն:
Տուն իմ նորակէն
Երբեք է անշէն:
Զիս ժողովուրդ մօտ
Ո՛ր, արուեստ: Եւ:
Եւ մտնիմ կ'ըլլան, արարող տեղ կ'աղբիմ:
Կարելի որ կրնմ: Եւ անտայ բախտն իմ:
Խախտ գտնն եւ ցաւերս, Եւ իմ շառաւորիւն:
Ան ըսաւ, մեկէն աչքերն լեցաւ եղան:
Որդին ալ խառնեց իր ջրով կ'աղբիւն:
Այսպէս գիշեր մը գիշեր անտառ,
Ապագայ արատաւայ գաղան հեղեղներ:
Մեկով ու սգով պատեց ժամպատ:
Մայր մը տառապեալ, հայր մը յաւաք հաս:

ԳԻՆՆՆԱՅԻ ԳՐԱՄԱՓՈՒՆՈՒԹԵԱՆ ԸՆԹԱՅԸ

ՀԱՅԵՍՏԱՆԻ 1856 11 (29)		12 (1)	13 (2)	14 (3)	15 (4)	16 (5)	2 ամիս տեսաւ երազ	
Եւրոպայում 100 հոգանալ ֆի. արք. ֆի. արք.	87 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2	2	107
Եւրոպայում 100 ընդհանուր ֆի. արք.	106 1/2	107	107	107	107	107	2	107
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	105 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2	2	106 1/2
Եւրոպայում 1 ֆի. արք. ֆի. արք.	10 1/2	10 1/2	10 1/2	10 1/2	10 1/2	10 1/2	2	10 1/2
Եւրոպայում 100 ֆի. արք. ֆի. արք.	78 1/2	78 1/2	78 1/2	78 1/2	78 1/2	78 1/2	2	78 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	121 1/2	123	123	123 1/2	123 1/2	123 1/2	2	123 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	104 1/2	104 1/2	104 1/2	104 1/2	104 1/2	104 1/2	2	104 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	122 1/2	123 1/2	123 1/2	123 1/2	123 1/2	123 1/2	2	123 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	105 1/2	105 1/2	105 1/2	105 1/2	105 1/2	105 1/2	2	105 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	260	260	260	260	260	260	2	260
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	9 1/2	9 1/2	9 1/2	9 1/2	9 1/2	9 1/2	2	9 1/2
Եւրոպայում 300 ֆի. արք. ֆի. արք.	6 1/2	6 1/2	6 1/2	6 1/2	6 1/2	6 1/2	2	6 1/2

ԳԻՆՆՆԱՅԻ ԳՐԱՄԱՓՈՒՆՈՒԹԵԱՆ ԸՆԹԱՅԸ